

Nr 471

Av herr **Öhman** och herr **Persson, Helmer**, *angående likalönsprincipen.*

(Lika lydande med motion nr 419 i Andra kammaren)

Stockholm i januari 1960

Gunnar Öhman

Helmer Persson

Nr 472

Av herr **Bengtson m.fl.**, *om undersökningar rörande inkomst- och kostnadsutvecklingen inom jordbruket.*

(Lika lydande med motion nr 594 i Andra kammaren)

Stockholm den 27 januari 1960

Torsten Bengtson

Ivar Johansson

Torsten Andersson

Mysinge

Olof Pålsson

Gärda Svenson

Ferdinand Nilsson

Nr 473

Av herr **Eskilsson m. fl.**, *angående viss ändring i bestämmelserna om statligt stöd åt landsbygdens elförsörjning.*

Elektrifieringsberedningens tolkning av bestämmelserna för bidrag till nyelektrifiering enligt Kungl. Maj:ts kungörelse om statligt stöd åt landsbygdens elförsörjning, SFS 1959:369, synes i praktiken komma att medföra, att restelektrifieringen i vissa glesbygder blir avsevärt försvårad eller helt omöjliggjord. Vid elektrifieringsberedningens sammanträde den 29 december 1959 meddelades nämligen avslag på ansök-

ningar om bidrag från Blentarps och Everlövs elektriska distributionsförening i Malmöhus län, från Sydsvenska kraftaktiebolaget angående elektrifiering inom Hjorteds kommun i Kalmar län och från Forsaströms kraftaktiebolag rörande likartad elektrifiering av trenne områden inom södra Östergötland. Som motivering för sitt beslut anför elektrifieringsberedningen bestämmelserna i andra paragrafen i ovan nämnda kungörelse.

För att landsbygdsbefolkningen skall få möjlighet att stanna kvar i sin bygd och där utöva sin näring är det nödvändigt, att samhället i olika avseenden och på lika villkor underlättar förutsättningarna här för. Hittills har man varit ense om denna princip, när det gäller post, telefon och vägar samt även beträffande landsbygdens elförsörjning. Genom de nya bestämmelserna om statligt stöd till landsbygdens elförsörjning har emellertid ett nytt läge uppstått vid bidragsgivningen till elektrifieringsanläggningar inom områden, som ännu saknar sådana, den s. k. restelektrifieringen.

De områden i olika delar av landet, där elektrifieringen ännu ej är fullt genomförd, indelas numera i enheter, inom vilka man upprättar en plan för elektrifieringsarbetet med samma kostnad per tariffenhet. Kraftföretaget anhåller därefter om statsbidrag till elektrifieringen. Bidragsansökan prövas slutgiltigt av elektrifieringsberedningen. Härvid tages enligt de nya bestämmelserna hänsyn till sökandens, d. v. s. kraftföretagets, ekonomiska ställning och möjligheter att utan statsbidrag genomföra projektet. Bedömes sökanden inte ha möjlighet att utan bidrag genomföra elektrifieringen prövas i andra hand, om de enskilda abonnenterna har förutsättningar att själva stå för kostnaderna. Dessa omständigheter, som tillkommit från den 1 juli 1959 genom den nya författningen, har förhindrat och även i stor utsträckning omöjliggjort redan upprättade utbyggnadsplaner. Därom vittnar elektrifieringsberedningens ovan nämnda beslut.

Enligt vår uppfattning är dessa förhållanden otillfredsställande, och det synes oss angeläget att de nya bestämmelserna ändras så att möjligheten att erhålla bidrag blir densamma som rådde före den 1 juli 1959.

Med stöd av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om sådan ändring av bestämmelserna om statligt stöd åt landsbygdens elförsörjning (SFS 1959:369), att dessa beträffande nyanläggningsbidrag i huvudsak måtte erhålla samma innebörd som före den 1 juli 1959 samt att författningstexten utformas i enlighet härmed.

Stockholm den 27 januari 1960

Carl Eskilsson

Per-Eric Ringaby

Ebbe Ohlsson